



VĚSTNÍK

ÚŘADU PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

2012

Částka 61

28. března 2012

Cena 45,- Kč

OBSAH

Úvod	3414
I. Registrace	
Přehled zrušených registrací za období od 2. 12. 2011 do 15. 3. 2012	3415
II. Stanoviska Úřadu	
Stanovisko č. 1/2012: Nepřípustné propojování databází pro marketingové účely	3416
Stanovisko č. 2/2012: Zpracování osobních údajů zaměstnanců ve vztahu k oznamovací povinnosti správce podle § 16 zákona o ochraně osobních údajů	3418
III. Sdělení Úřadu	
Informace o změně členění textů publikovaných ve Věstníku a na webových stránkách Úřadu	3420
Stanovisko Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů ke zveřejňování poskytnutých informací na základě žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím dálkovým přístupem	3421

ÚVOD

Částka 61 Věstníku Úřadu pro ochranu osobních údajů je první částkou roku 2012. Obsahuje přehled zrušených registrací za období od 2. 12. 2011 do 15. 3. 2012.

V rubrice Stanoviska Úřadu jsou publikována dvě stanoviska, která vznikla aktualizací textů ze zanikající rubriky K problémům z praxe (viz informace níže). Jsou jimi stanovisko č. 1/2012 „Nepřípustné propojování databází pro marketingové účely“ a stanovisko č. 2/2012 „Zpracování osobních údajů zaměstnanců ve vztahu k oznamovací povinnosti správce podle § 16 zákona o ochraně osobních údajů“.

Rubrika Sdělení Úřadu přináší informaci o rozhodnutí Úřadu zpřehlednit a zjednodušit členění svých textů publikovaných ve Věstníku a umístěvaných na webových stránkách Úřadu.

Rubriku Sdělení Úřadu uzavírá materiál nazvaný „Stanovisko Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů ke zveřejňování poskytnutých informací na základě žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím dálkovým přístupem“, který popisuje pravidla, jež by při zveřejňování informací ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, měla být dodržena.

Přehled zrušených registrací

Číslo registrace	Subjekt	Datum zrušení
00000368/001	HERČÍK MGR. VÁCLAV	8.3.2012
00002627/001	ÚSTAV PRO INFORMACE VE VZDĚLÁVÁNÍ	25.1.2012
00002627/002	ÚSTAV PRO INFORMACE VE VZDĚLÁVÁNÍ	25.1.2012
00002627/003	ÚSTAV PRO INFORMACE VE VZDĚLÁVÁNÍ	25.1.2012
00002627/004	ÚSTAV PRO INFORMACE VE VZDĚLÁVÁNÍ	25.1.2012
00006614/001	SECURITAS ČR S.R.O.	3.1.2012
00006614/005	SECURITAS ČR S.R.O.	27.1.2012
00011152/001	ADAMY ING. MARTIN	8.12.2011
00021265/002	RIETER CZ S.R.O.	7.3.2012
00027134/001	MOODY'S CENTRAL EUROPE A.S.	15.12.2011
00027959/001	PANASONIC LIQUID CRYSTAL DISPLAY CZECH, S.R.O.	9.2.2012
00035977/001	MEDIFIN A.S.	13.3.2012
00037782/001	MIDEUROPE HAND S.R.O.	3.2.2012
00039609/001	HANA ONDROVÁ	31.12.2011

II. STANOVISKA ÚŘADU

Stanovisko č. 1/2012

březen 2012

(Aktualizace textu z rubriky K problémům z praxe č. 6/2001)

Nepřípustné propojování databází pro marketingové účely

Úvod

Mezi společnostmi, které zpracovávají osobní údaje pro účely marketingu, dochází někdy na základě uzavřených smluv k situaci, v níž jedna ze společností v postavení zpracovatele osobních údajů zpracovává osobní údaje pro několik jiných společností, které jsou z hlediska zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, správci osobních údajů. Přitom se může u tohoto zpracovatele projevit tendence k propojování jednotlivých databází a ke sdružování osobních údajů zákazníků.

Ve smlouvě uzavřené mezi správcem a zpracovatelem osobních údajů podle § 6 zákona o ochraně osobních údajů však není možné dohodnout slučování databází jednotlivých správců, jelikož každý správce může pověřit zpracovatele zpracováním osobních údajů maximálně v takovém rozsahu, v jakém sám zpracování provádí.

Podmínky nabízení obchodu a služeb

Pro účel nabízení obchodu a služeb zákon o ochraně osobních údajů umožňuje § 5 odst. 5 údajů použít **jméno, příjmení a adresu** subjektu údajů (adresu trvalého bydliště či jinou kontaktní adresu, nikoli však adresu elektronickou – využívání elektronické adresy pro účely zasilání obchodních sdělení upravuje zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti), jestliže byly tyto údaje získány z veřejného seznamu nebo v souvislosti s činností správce nebo zpracovatele. Tyto údaje lze používat i bez souhlasu subjektu údajů a to až do doby, kdy subjekt údajů vysloví s tímto zpracováním **písemný nesouhlas**.

Pokud však správce hodlá předat osobní údaje zpracováváné podle § 5 odst. 5 zákona o ochraně osobních údajů jinému správci, platí ustanovení § 5 odst. 6 tohoto zákona, ze kterého vyplývá, že správce může tyto údaje předat jinému správci pouze za splnění následujících podmínek:

- a) údaje subjektu údajů byly získány v souvislosti s činností správce nebo se jedná o zveřejněné osobní údaje,

- b) údaje budou využívány pouze za účelem nabízení obchodu a služeb,
- c) subjekt údajů byl o tomto postupu správce předem informován a nevyslovil s tímto postupem písemně nesouhlas.

Všechny uvedené podmínky musejí být splněny současně. Jiný správce, kterému byly předány údaje podle odstavce § 5 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů, nesmí tyto údaje dle § 5 odst. 7 citovaného zákona dále předávat jiné osobě.

Pouze za účelem vyloučení možnosti, že jméno, příjmení a adresa subjektu údajů budou použity k nabídce obchodu a služeb opakovaně, je správce dle § 5 odst. 9 zákona o ochraně osobních údajů oprávněn dále zpracovávat pro svoji potřebu osobní údaje ve výše uvedeném rozsahu i přesto, že subjekt údajů vyjádřil písemně svůj nesouhlas se zpracováním svých osobních údajů pro účely nabízení obchodu a služeb podle § 5 odst. 5 zákona o ochraně osobních údajů. Zákon tak umožňuje vytváření seznamů tzv. „robinsonů“, který slouží pouze k tomu účelu, aby nedocházelo ke kontaktování s obchodní nabídkou těch subjektů údajů, které s tímto vyjádřili svůj nesouhlas.

Je třeba zdůraznit, že účel, pro nějž lze použít jméno, příjmení a adresu subjektu údajů, je v § 5 odst. 5 a násl. zákona o ochraně osobních údajů přesně definován jako „nabízení obchodu a služeb“. Pojem „marketingové účely“ je však výrazně širší a zahrnuje i zpracování osobních údajů pro účely výzkumu a ovlivňování trhu či stanovování koncepcí podnikatelské politiky, která vychází z potřeb a požadavků trhu a reaguje na ně opatřeními, kterými jej ovlivňuje. Pro tyto širší marketingové účely, než je nabízení obchodu a služeb, je pak zřejmě nutné přiřazovat ke jménu, příjmení a adrese zákazníka i další osobní údaje, což § 5 odst. 5 zákona o ochraně osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů neumožňuje. Z toho vyplývá, že pro takový způsob zpracování nelze ustanovení § 5 odst. 5 a násl. zákona o ochraně osobních údajů aplikovat a pro takové zpracování je nutno v § 5 odst. 2 zákona najít jiný právní titul.

Závěr

Aby tedy správce mohl zpracovávat osobní údaje zákazníků pro účely marketingu, musí k tomu získat souhlas subjektu údajů splňující náležitosti uvedené v § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů. Před zaháje-

ním takového zpracování je pak správce povinen tuto skutečnost oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů postupem podle ustanovení § 16 citovaného zákona. Propojování databází zpracovatelem při zpracování osobních údajů prováděných pro různé správce, a tedy vytváření „megadatabází“, zákon neumožňuje. Pokud zpracovatel zpracovává osobní

údaje pro více správců, musí být jednotlivé klientské databáze striktně oddělené.

Poznámka: Publikované stanovisko je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v rubrice Názory Úřadu/Stánoviska.

Stanovisko č. 2/2012

březen 2012

(Aktualizace textu z rubriky K problémům z praxe č. 2/2005)

Zpracování osobních údajů zaměstnanců ve vztahu k oznamovací povinnosti správce podle § 16 zákona o ochraně osobních údajů

Úvod

Ze strany zaměstnavatelů je často podáváno na Úřad pro ochranu osobních údajů oznámení o zpracování osobních údajů prováděné v rámci personální a mzdové agendy. Mnoho zaměstnavatelů se domnívá, že pro takové zpracování je nutné plnit oznamovací povinnost podle § 16 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Relevantní právní předpisy

Uzavřením pracovní smlouvy, dohody o provedení práce či dohody o pracovní činnosti, vzniká pracovněprávní vztah mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. V důsledku toho dochází ke zpracování osobních údajů zaměstnanců zaměstnavatelem (např. v rámci osobního spisu zaměstnance, který obsahuje pracovní smlouvu, platové výměry, doklady o vzdělání apod.). Tyto osobní údaje slouží pro zpracování výstupů v oblasti mzdové, daňové, důchodového, nemocenského a zdravotního pojištění. K zákonům, které zaměstnavateli ukládají povinnost zpracovávat osobní údaje, patří např. zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Zaměstnavateli tak v řadě případů vzniká zákonná povinnost provádět zpracování osobních údajů zaměstnanců nezbytné pro dodržení jeho právních povinností uložených mu zvláštními zákony.

Podle ustanovení § 18 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů se oznamovací povinnost dle § 16 tohoto zákona nevztahuje na zpracování osobních údajů, které správci ukládá zvláštní zákon nebo je takových osobních údajů třeba k uplatnění práv a povinností vyplývajících ze zvláštního zákona. Na zpracovávání osobních údajů zaměstnanců v rámci sjednávání pracovního vztahu a dále při zpracování personální a mzdové agendy se tudíž vztahuje výjimka z oznamova-

cí povinnosti podle citovaného ustanovení zákona. V tomto případě je však správce dle § 18 odst. 2 povinen zajistit, aby informace týkající se daného zpracování osobních údajů byly zpřístupněny i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Je však nutné zdůraznit, že absence oznamovací povinnosti nezabývá zaměstnavatele ostatních povinností při zpracování osobních údajů, stanovených zákonem o ochraně osobních údajů.

K častému nedorozumění dochází při zpracování citlivých údajů zaměstnanců. Někteří zaměstnavatelé se nesprávně domnívají, že zpracovávají citlivé údaje o zdravotním stavu zaměstnanců. Potvrzení lékaře nebo zdravotnického zařízení (např. ze vstupní nebo preventivní lékařské prohlídky) o tom, zda pracovník je nebo není schopen vykonávat svoji práci, není citlivým údajem o zdravotním stavu ve smyslu § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů. Nevypovídá totiž konkrétně o zdravotním stavu zaměstnance, ale pouze o tom, zda je zaměstnanec způsobilý vykonávat pracovní úkony.

Citlivé údaje o zdravotním stavu zaměstnanců je oprávněn zpracovávat např. smluvní závodní lékař, nikoliv ovšem zaměstnavatel. Výjimkou může být případ zaměstnání zaměstnanců se změněnou pracovní schopností. V tomto případě vyplývají povinnosti zaměstnavatelů související se zaměstnáváním zaměstnanců se zdravotním postižením ze zvláštních právních předpisů (zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, zákoník práce). I v uvedených případech zpracování citlivých osobních údajů správce nepodléhá oznamovací povinnosti podle § 16 zákona o ochraně osobních údajů, a to opět proto, že mu toto zpracování citlivých údajů ukládá zvláštní právní předpis.

V případě, že zaměstnavatel vyžaduje od svých zaměstnanců předložení výpisu z rejstříku trestů pro ověření způsobilosti pro výkon určitého zaměstnání v souladu s příslušným ustanovením zákoníku práce, není rovněž nutné plnit oznamovací povinnost. Výpis z rejstříku trestů, který dokládá beztrestnost, neobsahuje citlivé údaje o „odsouzení za trestný čin“ ve smyslu § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů.

Závěr

Pokud zaměstnavatel zpracovává osobní údaje svých zaměstnanců pouze za účelem vedení personální a mzdové agendy pro dodržení svých právních povinností uložených mu zvláštními zákony, nemusí plnit oznamovací povinnost podle § 16 zákona o ochraně osobních údajů. Oznamovací povinnost podle § 16 tohoto zákona se na zaměstnavatele vztahuje pouze v tom případě, že zpracovává osobní údaje

svých zaměstnanců i pro jiné účely, než je mu uloženo příslušnými zákony.

Poznámka: Publikované stanovisko je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v rubrice Názory Úřadu/Stánoviska.

III. SDĚLENÍ ÚŘADU

Informace o změně členění textů publikovaných ve Věstníku a na webových stránkách Úřadu

Úřad oznamuje, že z důvodu zpřehlednění svých obecných textů, publikovaných ve Věstníku Úřadu a umístěných na webových stránkách Úřadu www.uoou.cz, ruší s platností od 2. dubna 2012 rubriku K problémům z praxe.

Texty, které byly dosud v této rubrice zveřejňovány, byly na webových stránkách Úřadu začleněny podle obsahové závažnosti do rubriky Stanoviska a Často kladené otázky. S výjimkou dvou textů, které otiskujeme v této

částce Věstníku v rubrice Stanoviska Úřadu (Stanovisko č. 1/2012 „Nepřípustné propojování databází pro marketingové účely“ a Stanovisko č. 2/2012 „Zpracování osobních údajů zaměstnanců ve vztahu k oznamovací povinnosti správce podle § 16 zákona o ochraně osobních údajů“), nebyly texty po obsahové stránce měněny.

Texty ze zanikající rubriky K problémům z praxe, které již nebyly aktuální, byly na webových stránkách Úřadu www.uoou.cz přesunuty do rubriky Archiv.

Stanovisko Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů ke zveřejňování poskytnutých informací na základě žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím dálkovým přístupem

Úřad pro ochranu osobních údajů v uplynulém roce registroval zvyšující se počet případů, kdy především obcím jakožto povinným subjektům ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, činilo problémy naplnit povinnosti stanovené § 5 odst. 3 tohoto zákona a zároveň respektovat právní úpravu ochrany osobních údajů provedenou zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Úřad se proto obrátil na Ministerstvo vnitra jakožto do-

zorový orgán se žádostí o vydání metodického pokynu pro obce, který by tuto problematiku blíže vysvětlil.

Úřad ve svém Věstníku přetiskuje stanovisko Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů, které popisuje pravidla, jež by při plnění § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., tedy zveřejňování informací, které povinný subjekt poskytl na základě žádosti konkrétního žadatele, měla být dodržena.

Poznámka: Publikovaný dokument je také umístěn na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v rubrice Názory Úřadu/Na aktuální téma.



Stanovisko

odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 1/2012

Označení stanoviska:	Zveřejňování poskytnuté informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím
Právní předpis:	zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
Ustanovení:	§ 5 odst. 3
Související právní předpisy:	zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v platném znění
Klíčová slova:	zveřejnění poskytnuté informace
Datum zpracování:	20. ledna 2012
Spolupráce:	na základě stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů (stanovisko ze dne 5. ledna 2012, zn. KNDČ-8600/11-4/NON)

Jaká jsou pravidla pro zveřejnění poskytnuté informace podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím?

Stanovisko:

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, poskytují státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce informace vztahující se k jejich působnosti¹. Informace se poskytují zveřejněním nebo na základě žádosti o poskytnutí informace (srov. § 4 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Zákon o svobodném přístupu k informacím v § 5 odst. 3 ukládá každému povinnému subjektu, aby *do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost tyto informace zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup. O informacích, poskytnutých v jiné než elektronické podobě, nebo mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informacích postačí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah.*

Pochybnosti nebude vyvolávat **způsob, jímž mají být poskytnuté informace zveřejněny**, neboť zákon o svobodném přístupu k informacím charakterizuje „možnost dálkového přístupu“ v § 3 odst. 2 jako možnost přístupu k informaci pro

¹ Další specifické povinné subjekty vymezuje § 2 odst. 2 zákona (Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.)

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

neomezený okruh žadatelů pomocí sítě nebo služby elektronických komunikací. Pro účely tohoto stanoviska proto lze zjednodušeně řečeno konstatovat, že zveřejnění poskytnuté informace podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se provádí především na internetových stránkách povinného subjektu. Tuto povinnost tedy nelze splnit např. zveřejněním na úřední desce obecního úřadu nebo na informační tabuli obce (nejsou-li přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup).

Informace zveřejňované podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím nejsou součástí struktury povinně zveřejňovaných informací ve smyslu § 5 odst. 1 a 2 zákona a vyhlášky č. 442/2006 Sb., kterou se stanoví struktura informací zveřejňovaných o povinném subjektu způsobem umožňujícím dálkový přístup. To znamená, že příslušná rubrika, na niž jsou zveřejňovány poskytnuté informace, může být umístěna kdekolí na webových stránkách povinného subjektu, byť je samozřejmě možné, aby povinný subjekt poskytnuté informace zveřejnil (nad rámec zmíněné vyhlášky) jako součást struktury povinně zveřejňovaných informací.

Složitějším problémem je **forma zveřejnění poskytnuté informace**. Pro její určení v zásadě záleží na povaze poskytovaných informací. Především je možné zveřejnit dopis (odpověď) žadateli na podanou žádost, která uvádí poskytnuté informace, nebo elektronické kopie poskytovaných dokumentů. Stejně tak je ale možné z dopisu (odpovědi) žadateli pouze „zkopírovat“ a zveřejnit jen tu jeho část, která uvádí poskytované údaje, byť se jedná o postup, který je oproti zveřejnění celého odeslaného dopisu složitější. Technicky lze poskytnutou informaci zveřejnit nejsnáze umístěním příslušného datového souboru na webovou stránku. Tam, kde by ze zveřejněné poskytnuté informace nebylo zřejmé, o jaké informace se jedná, jinak řečeno tam, kde by scházel „kontext“ zveřejněných údajů, je nutné jako doprovodnou informaci zveřejnit též obsah podané žádosti, tedy specifikovat, kterých otázek se poskytnuté a následně zveřejněné informace týkají. Tento kontext lze naplnit i tím, že spolu s odpovědí žadateli bude zveřejněna i jím podaná žádost. K ochraně identity žadatele viz dále.

Nesmí se však zapomínat, že podle § 4 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím musí být informace zveřejněna ve všech formátech, v nichž byla vytvořena, a jde-li o informaci zveřejněnou v elektronické podobě, což je případ informace zveřejňované podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, musí být zveřejněna i ve formátu, jehož specifikace je volně dostupná a použití uživatelem není omezeno. To znamená, že poskytnutá informace by měla být zveřejněna např. ve formátu HTML, RTF nebo PDF (ovšem s možností další editace např. zkopírováním v textovém editoru). Tímto tzv. otevřeným formátem však není formát DOC, takže je nutné takový soubor před zveřejněním převést do některého z otevřených formátů.

Při zveřejnění poskytnuté informace ovšem **nesmějí být bez jeho souhlasu zveřejněny identifikační (osobní) údaje žadatele – fyzické osoby**. Pokud by povinný subjekt spolu s poskytnutou informací zveřejnil osobní údaje žadatele



(obvykle údaje o jménu, příjmení, datu narození a bydlišti žadatele, k jejichž uvádění v žádosti je žadatel povinen na základě § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím), porušil by ochranu těchto osobních údajů, plynoucí ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v platném znění. Povinný subjekt, který vyřizuje žádost o poskytnutí informace, je totiž sice správcem těchto osobních údajů žadatele [§ 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů], tyto údaje je však oprávněn zpracovávat [§ 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů] pouze pro účely vyřízení žádosti o poskytnutí informace [§ 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů], nikoli pro účely jejich zveřejňování podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím (toto ustanovení předpokládá zveřejnění *poskytnutých informací* a nikoli též zveřejnění *identifikace žadatele*).

V praxi je proto nutné při zveřejnění odpovědi žadateli z jejího textu odstranit (anonymizovat) osobní údaje identifikující žadatele². Stejně tak je nutné tuto anonymizaci provést i tam, kde by povinný subjekt zveřejnil i celý text podané žádosti o poskytnutí informace.

V praxi se mohou vyskytnout i určité specifické situace, v nichž by zveřejnění poskytnuté informace v plném rozsahu mohlo narušit ochranu osobních údajů.

Především se jedná o informace poskytnuté tzv. „privilegovaným žadatelům“, tj. žadatelům, kteří mají podle zvláštního právního předpisu k této informaci neomezený přístup, takže se při jejím získání podle zákona o svobodném přístupu k informacím neuplatní vůči tomuto žadateli zákonem stanovená ochrana před „obecným“ zpřístupněním. Příkladem může být občan obce, který má podle § 16 odst. 2 písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění, právo nahlížet mj. do zápisu z jednání zastupitelstva nebo do usnesení ze schůzí rady obce. Pokud o zpřístupnění takového dokumentu občan obce žádá v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím (což může, protože právní úprava v zákoně o obcích není zvláštní zákonnou úpravou ve smyslu § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím), pak se mu poskytne bez ochrany v něm uváděných informací, neboť k seznámení se s nimi by byl bez omezení oprávněn na základě zákona o obcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2005, č. j. 6 As 40/2004-62, publikovaný pod č. 711 ve Sb. r. NSS sv. 12/2005). Pokud by však o poskytnutí takových dokumentů žádal někdo, kdo k nim nemá přímý přístup podle zákona o obcích, bylo by nutné uplatnit veškerou ochranu plynoucí ze zákona o svobodném přístupu k informacím. Proto je nutné při plnění povinnosti plynoucí z § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím ve zveřejněné informaci, která byla poskytnuta bez omezení „privilegovanému žadateli“, chránit veškeré zákonem chráněné údaje, včetně osobních údajů, jakoby informace byla informace poskytnuta „prostému“ žadateli.

² V této souvislosti je nutné připomenout, že fyzická osoba může být v některých případech identifikovatelná nejen na základě jména, příjmení, bydliště a data narození, ale i pouze na základě příjmení např. ve spojení s akademickým titulem apod.



Druhou výjimkou jsou případy, kdy by byla již z poskytnuté informace identifikace žadatele zcela zřejmá (i přes odstranění osobních údajů). Zde by totiž zveřejněním poskytnuté informace došlo *de facto* ke zveřejnění identity žadatele. V takové situaci je nutné upřednostnit ochranu osoby žadatele a zveřejnit pouze doprovodnou informaci o tom, že určitá informace byla poskytnuta, jak předpokládá samotný § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.

A konečně třetí výjimkou jsou případy, v nichž by součástí poskytnutých informací na základě konkrétní podané žádosti byly určité specifické chráněné údaje, nejčastěji osobní údaje, které sice byly žadateli vydány oprávněně, jejich zveřejnění na internetu pro předem neurčitý okruh osob by však již právo na ochranu osobnosti a osobních údajů těchto osob mohlo narušit ústavně nepřiměřeným způsobem. I zde je nutné upřednostnit ochranu osobních údajů a zveřejnit pouze doprovodnou informaci, neboť povinný subjekt je jakožto správce (poskytovaných) osobních údajů povinen respektovat povinnosti plynoucí z § 5 odst. 3³ a § 10⁴ zákona o ochraně osobních údajů (a konec konců i čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod). Příkladem může být poskytování informací o platech a odměnách zaměstnanců povinných subjektů podle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím (v podrobnostech viz společné metodické doporučení Úřadu pro ochranu osobních údajů a Ministerstva vnitra, které je dostupné na <http://www.mvcr.cz/odk>, rubrika „Aktuálně“).

Povinnost zveřejnit celou poskytnutou informaci nemá povinný subjekt (kromě výše popsaných situací) rovněž v případě informací poskytnutých v jiné než elektronické podobě⁵ (např. listinné kopie, ústní sdělení apod.) nebo v případě mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informací. O takovou situaci se jedná nejčastěji tam, kde by pro datový rozsah příslušného souboru reálně nebylo možné tento soubor na internetu zveřejnit. Zohlednit lze samozřejmě i kapacitu webových stránek konkrétního povinného subjektu a technické možnosti při zveřejnění rozsáhlých elektronicky poskytnutých informací. V obou případech povinný subjekt takové informace zveřejnit může dobrovolně, nicméně povinnost plynoucí z § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím si splní tím, že zveřejní doprovodnou informaci vyjadřující obsah poskytnutých informací. Jinak řečeno postačí označit (věcně vymezit) informaci, která byla poskytnuta.

Striktně vzato by měla být zveřejněna i informace poskytnutá v elektronické podobě (případně odpovídající doprovodná informace) na základě ústně podané žádosti, neboť § 13 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím aplikaci § 5 odst. 3 na žádosti podané ústně nevylučuje. Praxe však informace poskytnuté na základě ústní žádosti nezveřejňuje (obvykle s odkazem na obsah výroční zprávy

³ Provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.

⁴ Při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

⁵ A to poněkud paradoxně, i kdyby jimi v elektronické (datové) podobě disponoval.



podle § 18 zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž jsou rovněž evidovány pouze písemně podané žádosti).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
 - stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud
-

Vyberte si z nabídky věstníků a zpravodajů



Předpokládaná výše předplatného pro rok 2012 a periodicita distribuovaných věstníků a zpravodajů:

Název věstníku, zpravodaje	Předpokládaná periodicita	Záloha na předplatné
Věstník Úřadu pro ochranu osobních údajů	4krát ročně	400 Kč
Ústřední věstník ČR	7krát ročně	950 Kč
Věstník Ministerstva zemědělství	3krát ročně	300 Kč
Věstník Ministerstva zdravotnictví	10krát ročně	3900 Kč
Cenový věstník Ministerstva financí	16krát ročně	1700 Kč
Finanční zpravodaj	6krát ročně	650 Kč
Věstník Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR	12krát ročně	600 Kč



Objednávky přijímá a vyřizuje:



SEVT, a. s., oddělení předplatného, Pekařova 4, 181 06 Praha 8 – Bohnice
Tel.: 283 090 354 • Fax: 233 553 422 • e-mail: předplatne@sevt.cz
Obsahy věstníků a zpravodajů na www.sevt.cz

Oficiální distributor Úředního věstníku EU

www.sevt.cz

Věstník Úřadu pro ochranu osobních údajů

Vydavatel: Úřad pro ochranu osobních údajů

Adresa redakce: Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Redakce: Miluše Nejedly, tel.: 234 665 232, fax: 234 665 505

e-mail: posta@uoou.cz

internetová adresa: www.uoou.cz

Administrace: Písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422, www.sevt.cz, e-mail: predplatne@sevt.cz. – **Předpokládané roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Věstníku a pro tento rok činí 400 Kč – Vychází podle potřeby – **Tiskne:** Sprint servis, Lovosická 31, Praha 9.

Distribuce: Předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s. – Praha 4, Jihlavská 405, tel.: 261 260 414 – Brno, Česká 14, tel.: 542 213 962 – České Budějovice, Česká 3, tel.: 387 319 045 a ve vybraných knihkupectvích. Distribuční podmínky předplatného: Jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného, nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČ (právnícká osoba) a kmenové číslo předplatitele. Podávání novinových zásilek povoleno ŘPP Praha.

ISSN 1213-3442



62012001